



ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

пану Олександрю

foi+request-51948-
304c3d3e@dostup.pravda.com.ua

Про розгляд запиту на
отримання публічної інформації

Державна регуляторна служба України (далі – ДРС) за результатом розгляду запиту на отримання публічної інформації пана Олександра від 25.07.2019 (далі – Запит від 25.07.2019) щодо необхідності отримання ліцензії Центру розвитку дитини «Веселі і розумні», в межах компетенції, повідомляє наступне.

На сьогоднішній день, в Україні діє Закон України від 13.01.2011 № 2939-VI «Про доступ до публічної інформації» (далі – Закон № 2939), який визначає порядок здійснення та забезпечення права кожного на доступ до інформації, що знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом, та інформації, що становить суспільний інтерес.

Так, відповідно до частини першої статті 1 Закону № 2939 публічна інформація – це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Тобто, визначальним для публічної інформації є те, щоб вона була заздалегідь готовим, зафіксованим продуктом, отриманим або створеним лише суб'єктом владних повноважень у процесі виконання своїх обов'язків.

У Запиті від 25.07.2019 поставленні питання, які пов'язані з реалізацією окремих норм Закону України від 02.03.2015 № 222-VIII «Про ліцензування видів господарської діяльності» (далі – Закон № 222).



З огляду на викладене, Запит від 25.07.2019, не є запитом на отримання публічної інформації у контексті Закону № 2939.

Разом з цим, повідомляємо, що Закон № 222, серед іншого, визначає виключний перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню, нагляду і контролю у сфері ліцензування, а також відновідальність за порушення законодавства у сфері ліцензування видів господарської діяльності.

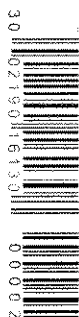
Відповідно до пункту 6 частини першої статті 7 Закону № 222 ліцензуванню підлягає такий вид господарської діяльності як освітня діяльність, яка ліцензується з урахуванням особливостей, визначених спеціальними законами у сфері освіти.

Згідно з пунктами 5 та 5¹ Переліку органів ліцензування затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 05.08.2015 № 609 «Про затвердження переліку органів ліцензування та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов Кабінету Міністрів України» Міністерство освіти і науки України (далі – МОН) визначено органом ліцензування з освітньої діяльності у сфері вищої, післядипломної, фахової передвищої, професійної (професійно-технічної) освіти, а Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські держадміністрації – з освітньої діяльності у сфері дошкільної, загальної середньої та позашкільної освіти.

Крім цього, відповідно до абзацу другого пункту 1 Положення про Міністерство освіти і науки України затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16.10.2014 № 630 «Про затвердження Положення про Міністерство освіти і науки України» МОН є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику, зокрема, у сфері освіти, а також забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері здійснення державного нагляду (контролю) за діяльністю закладів освіти, підприємств, установ та організацій, які надають послуги у сфері освіти або провадять іншу діяльність, пов'язану з наданням таких послуг, незалежно від їх підпорядкування і форми власності.

У підпункті 2 пункту 2 Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності (далі – Ліцензійні умови), затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 30.12.2015 № 1187 «Про затвердження Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності» до закладів освіти належить, зокрема, заклад дошкільної освіти.

Згідно з підпунктом 11 пункту 2 Ліцензійних умов освітня діяльність у сфері дошкільної освіти - діяльність закладів дошкільної освіти незалежно від підпорядкування, типу і форми власності, фізичної особи - підприємця або структурного підрозділу юридичної особи приватного чи публічного права, основним видом діяльності яких є освітня діяльність за рівнем дошкільної освіти, спрямована на організацію забезпечення та реалізацію освітнього процесу.



Поряд з цим зазначаємо, що підпунктом 3 частини другої статті 6 Закону № 222 визначено, що орган ліцензування для цілей цього Закону за відповідним видом господарської діяльності, здійснює контроль за додержанням ліцензіатами вимог ліцензійних умов та за результатами перевірки приймає рішення.

Одночасно, частиною сьомою статті 19 Закону № 222 встановлено, що контроль за додержанням ліцензіатами вимог ліцензійних умов здійснюють у межах своїх повноважень органи ліцензування шляхом проведення планових і позапланових перевірок відповідно до Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

У частині шостій статті 19 Закону № 222 визначено, що контроль за наявністю у ліцензіатів (суб'єктів господарювання) ліцензій здійснюють державні органи, на які згідно із законом покладено функції контролю за наявністю ліцензій.

Частиною першою статті 20 Закону № 222 встановлено, що за провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, без ліцензії чи здійснення таких видів господарської діяльності з порушенням умов ліцензування посадові особи суб'єктів господарювання несуть адміністративну відповідальність, передбачену Кодексом України про адміністративні правопорушення.

У свою чергу, частинами першою та другою статті 164 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі - Кодекс) передбачено, що провадження господарської діяльності без державної реєстрації як суб'єкта господарювання або без одержання ліцензії на провадження певного виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню відповідно до закону, чи здійснення таких видів господарської діяльності з порушенням умов ліцензування, а так само без одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру, якщо його одержання передбачене законом (крім випадків застосування принципу мовчазної згоди), -

тягне за собою накладення штрафу від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією виготовленої продукції, знарядь виробництва, сировини і грошей, одержаних внаслідок вчинення цього адміністративного правопорушення, чи без такої.

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке саме правопорушення, або пов'язані з отриманням доходу у великих розмірах, -

тягнуть за собою накладення штрафу від двох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з конфіскацією виготовленої продукції, знарядь виробництва, сировини і грошей, одержаних внаслідок вчинення цього адміністративного правопорушення.

Виходячи з вимог статті 221 Кодексу, розгляд справ про адміністративні правопорушення, що передбачені статтею 164 Кодексу, належить до



повноважень суддів районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів.

Про вчинення адміністративного правопорушення складається протокол уповноваженими на те посадовою особою або представником громадської організації чи органу громадської самодіяльності (частина перша статті 254 Кодексу).

Осіб, які мають право складати протоколи про адміністративні правопорушення, визначено статтею 255 Кодексу.

Відповідно до зазначеної статті Кодексу, складати протоколи про адміністративні правопорушення по статті 164 Кодексу мають право уповноважені на те посадові особи, серед іншого,

- органів внутрішніх справ (Національної поліції);
- фінансових органів;
- органів державної податкової служби.

Так, згідно з підпунктом 37 пункту 4 Положення про Державну податкову службу України затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 06.03.2019 № 227 «Про затвердження положень про Державну податкову службу України та Державну митну службу України» Державна податкова служба України відповідно до покладених на неї завдань здійснює контроль, зокрема, за наявністю ліцензій на провадження видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню відповідно до закону.

Враховуючи викладене вище, Запит від 25.07.2019 направлено до МОН для розгляду та надання роз'яснень по суті.

Перший заступник Голови Державної регуляторної служби України



В. ЗАГОРОДНІЙ

